DERECH YESHUA

TORAH SCROLL

EXODUS

יהודה אתה ידוך אחיך ידך בערף איביך ישתחוו לך
בני אבך גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע
רבץ כארי וכלביא מי יקימנו לא יסור שבט
מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה
ולו יקהת עמים אסרי לגפן עירה ולשרקה בני
אתנו כבס ביין לבשו ובדם ענבים סותה חכלילי
עינים מיין וכבן שנים מחלב
זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אנית וירכתו
על צידן
יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים וירא מנוחה
כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי
למס עבד דן ידין עמו כאחד
שבטי ישראל יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי
ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור לישועתך
קויתי יהוה גד גדוד יגודנו והוא
יגד עקב מאשר שמנה לחמו
והוא יתן מעדני מלך נפתלי
אילה שלוחה הנתן אמרי שפר בן
פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור
וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים ותשב באיתן
קשתו ופזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם
רעה אבן ישראל מאל אביך ויעזרך ואת שדי
ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת
תחת ברכת שדים ורחם ברכת אביך גברו על
ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש
יוסף ולקדקד נזיר אחיו
בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק
שלל כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת
אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר
כברכתו ברך אתם ויצו אותם ויאמר אלהם אני
נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה
אשר בשדה עפרון החתי במערה אשר בשדה
המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר
קנה אברהם את השדה מאת עפרן החתי לאחזת
קבר שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו
שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה
קברתי את לאה מקנה השדה והמערה אשר בו
מאת בני חת ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו
אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו ויפל יוסף על פני
אביו ויבך עליו וישק לו ויצו יוסף את עבדיו את
הרפאים לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל
וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים

ויבכו אתו מצרים שבעים יום ויעברו ימי בכיתו
וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי
חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר אבי
השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר
כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה
נא ואקברה את אבי ואשובה ויאמר פרעה עלה
וקבר את אביך כאשר השביעך ויעל יוסף
לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני
ביתו וכל זקני ארץ מצרים וכל בית יוסף ואחיו
ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ
גשן ועל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה
כבד מאד ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר
הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש
לאביו אבל שבעת ימים וירא יושב הארץ
הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד
זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר
בעבר הירדן ויעשו בניו לו כן כאשר צום וישאו
אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה
המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת
קבר מאת עפרן החתי על פני ממרא וישב יוסף
מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר
את אביו אחרי קברו את אביו ויראו אחי יוסף
כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב
ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו ויצוו
אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר
כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך
וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע
עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו
וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך
לעבדים ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת
אלהים אני ואתם חשבתם עלי רעה אלהים
חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם
רב ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת
טפכם וינחם אותם וידבר על לבם וישב יוסף
במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר
שנים ויראה יוסף לאפרים בני שלשים גם בני
מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף ויאמר יוסף
אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם
והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר
נשבע לאברהם ליצחק וליעקב וישבע יוסף
את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
והעלתם את עצמותי מזה וימת יוסף בן מאה

ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה איש
ועקב איש וביתו באו ראובן שמעון לוי ויהודה
יששכר זבולן ובנימן דן ונפתלי גד ואשר וידי
כל נפש יצא ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה
במצרים וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא
ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד
מאד ותמלא הארץ אתם
ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף
ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום
ממנו הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה
מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה
מן הארץ וישימו עליו שרי מסים למען ענתו
בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת
רעמסס וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו
מפני בני ישראל ויעבדו מצרים את בני ישראל
בפרך וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר
ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר
עבדו בהם בפרך ויאמר מלך מצרים למילדת
העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית
פועה ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על
האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת הוא וחיה
ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר
אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים ויקרא מלך
מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר
הזה ותחיין את הילדים ותאמרן המילדת אל
פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כי חיות
הנה בטרם תבוא אלהן המילדת ויולדו וייטב
אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד ויהי כי
יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים ויצו
פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה
תשליכהו וכל הבת תחיון
וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ותהר האשה
ותלד בן ותראאתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה
ירחים ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא
ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם
בסוף על שפת היאר ותתצב אחתו מרחק לדעה
מה יעשה לו ותרד בת פרעה לרחץ על היאר

ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך
הסוף ותשלח את אמתה ותקחהו ותפתחהו ותראהו את
הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי
העברים זה ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך
וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את
הילד ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא
את אם הילד ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד
הזה והינקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה
הילד ותינקהו ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה ויהי
לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתהו
ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא
בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו ויפן
כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי וישמנהו בחול
ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר
לרשע למה תכה רעך ויאמר מי שמך לאיש שר
ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את
המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר וישמע
פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח
משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר
ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את
הרהטים להשקות צאן אביהן ויבאו הרעים ויגרשום
ויקם משה וישען וישק את צאנם ותבאנה אל רעואל
אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום ותאמרן איש
מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את
הצאן ויאמר אל בנתיו ואיו למה זה עזבתן את האיש
קראן לו ויאכל לחם ויואל משה לשבת את האיש ויתן
את צפרה בתו למשה ותלד בן ויקרא את שמו גרשם
כי אמר גר הייתי בארץ נכריה
ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני
ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים
מן העבדה וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים
את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב וירא
אלהים את בני ישראל וידע אלהים ומשה
היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את
הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה
וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא
והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל ויאמר
משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע
לא יבער הסנה וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו
אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני
ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי
המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא

ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא
מהביט אל האלהים ויאמר יהוה ראה ראיתי
את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם
שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו וארד
להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא
אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש
אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי
וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם
ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי
בני ישראל ממצרים ויאמר משה אל האלהים
מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני
ישראל ממצרים ויאמר כי אהיה עמך וזה לך
האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם
ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה
ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני
ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני
אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהם
ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה
ואמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני
אליכם ויאמר עוד אלהים אל משה כה
תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני
אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר כלך
ואספת את זקני ישראל ואמרת אלהם יהוה
אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק
ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי
לכם במצרים ואמר אעלה אתכם מעני מצרים
אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש ושמעו לקלך
ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם
אליו יהוה אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה
נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה
אלהינו ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים
להלך ולא ביד חזקה ושלחתי את ידי והכיתי
את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו
ואחרי כן ישלח אתכם ונתתי את חן העם הזה
בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם
ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף
וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל
בנתיכם ונצלתם את מצרים ויען משה

ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי
יאמרו לא נראה אליך יהוה ויאמר אליו יהוה
מזה בידך ויאמר מטה ויאמר השליכהו ארצה
וישלכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו
ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו
וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו למען
יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויאמר יהוה
לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו
ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג ויאמר השב
ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו
והנה שבה כבשרו והיה אם לא יאמינו לך ולא
ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת
האחרון והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות
האלה ולא ישמעו לקלך ולקחת ממימי היאר
ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר
והיו לדם ביבשת ויאמר משה אל יהוה בי
אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם
משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד
פה וכבד לשון אנכי ויאמר יהוה אליו
מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או
פקח או עור הלא אנכי יהוה ועתה לך ואנכי
אהיה עם פיך והורתיך אשר תדבר ויאמר
בי אדני שלח נא ביד תשלח ויחר אף יהוה
במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי
דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך
ושמח בלבו ודברת אליו ושמת את הדברים
בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי
אתכם את אשר תעשון ודבר הוא לך אל העם
והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים
ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו
אתת האתת
וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה
נא ואשובה אל אחי אשר במצרים וארא
העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום
ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב מצרים
כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך ויקח
משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר
וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה
האלהים בידו ויאמר יהוה אל משה בלכתך
לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי
בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו

ולא ישלח את העם ואמרת אל פרעה כה אמר
יהוה בני בכרי ישראל ואמר אליך שלח את בני
ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנך
בכרך ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש
המיתו ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה
ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי וירף
ממנו אז אמרה חתן דמים למולת
ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה
וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו ויגד משה
לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל
האתת אשר צוהו וילך משה ואהרן ויאספו
את כל זקני בני ישראל וידבר אהרן את כל
הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת
לעיני העם ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה
את בני ישראל וכי ראה את עניים ויקדו וישתחוו
ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה
אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי וחגו לי
במדבר ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע
בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם
את ישראל לא אשלח ויאמרו אלהי העברים
נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר
ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב
ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן
תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם ויאמר
פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם
מסבלתם ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים
בעם ואת שטריו לאמר לא תאספון לתת תבן
לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו
להם תבן ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים
תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו
כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה
נזבחה לאלהינו תכבד העבדה על האנשים
ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר ויצאו נגשי
העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר
פרעה איני נתן לכם תבן אתם לכו קחו לכם תבן
מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר
ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן
והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום
ביומו כאשר בהיות התבן ויכו שטרי בני
ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר
מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם
גם תמול גם היום ויבאו שטרי בני ישראל אל

ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך
תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו
והנה עבדיך מכים וחטאת עמך ויאמר נרפים
אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה
ליהוה ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם ותכן
לבנים תתנו ויראו שטרי בני ישראל אתם ברע
לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו ויפגעו
את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת
פרעה ויאמרו אלהם יראה יהוה עליכם וישפט
אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני
עבדיו לתת חרב בידם להרגנו וישב משה אל
יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה
זה שלחתני ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך
הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך ויאמר
יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה
כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם
מארצו וידבר אלהים אל משה ויאמר
אליו אני יהוה וארא אל אברהם אל יצחק ואל
יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם וגם
הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען
את ארץ מגוריהם אשר גרו בה וגם אני שמעתי
את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם
ואזכר את בריתי לכן אמר לבני ישראל אני יהוה
והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי
אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה
ובשפטים גדלים ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם
לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם
מתחת סבלת מצרים והבאתי אתכם אל הארץ
אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק
וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה וידבר
משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה
מקצר רוח ומעבדה קשה
וידבר יהוה אל משה לאמר בא דבר אל פרעה
מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו
וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל
לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל
שפתים
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני
ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את
בני ישראל מארץ מצרים אלה
ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך
ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחת ראובן

ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול
בן הכנענית אלה משפחת שמעון ואלה שמות
בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי
לוי שבע ושלשים ומאת שנה בני גרשון לבני
ושמעי למשפחתם ובני קהת עמרם ויצהר
וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים
ומאת שנה ובני מררי מחלי ומושי אלה
משפחת הלוי לתלדתם ויקח עמרם את יוכבד
דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה
ושני חיי עמרם שבע ושלשים ומאת שנה ובני
יצהר קרח ונפג וזכרי ובני עזיאל מישאל ואלצפן
וסתרי ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות
נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא
את אלעזר ואת איתמר ובני קרח אסיר ואלקנה
ואביאסף אלה משפחת הקרחי ואלעזר בן
אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו
את פינחס אלה ראשי אבות הלוים למשפחתם
הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו
את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם הם
המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני
ישראל ממצרים הוא משה ואהרן ויהי ביום דבר
יהוה אל משה בארץ מצרים וידבר
יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה
מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך ויאמר
משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע
אלי פרעה
ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה
ואהרן אחיך יהיה נביאך אתה תדבר את כל
אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח
את בני ישראל מארצו ואני אקשה את לב
פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ
מצרים ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי
במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני
ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים וידעו
מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים
והוצאתי את בני ישראל מתוכם ויעש משה
ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו ומשה
בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה
בדברם אל פרעה
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר כי ידבר
אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל
אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין

ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר
צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה
ולפני עבדיו ויהי לתנין ויקרא גם פרעה
לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי
מצרים בלהטיהם כן וישלימו איש מטהו ויהיו
לתנינם ויבלע משה אהרן את מטתם
ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר
דבר יהוה ויאמר יהוה אל משה
כבד לב פרעה מאן לשלח העם לך אל פרעה
בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על
שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח
בידך ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני
אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר
והנה לא שמעת עד כה כה אמר יהוה בזאת
תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר
בידי על המים אשר ביאר ונהפכו לדם והדגה
אשר ביאר תמות ובאש היאר ולאו מצרים לשתות
מים מן היאר ויאמר
יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה
ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם
ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם
והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים
ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם
במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה
ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר
לדם והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר
ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר ויהי
הדם בכל ארץ מצרים ויעשו כן חרטמי
מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע
אלהם כאשר דבר יהוה ויפן פרעה
ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת
ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים
לשתות כי לא יכלו לשתת מימי היאר
וימלא שבעת ימים אחרי הכות יהוה את
היאר
ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת
אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני ואם
מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך
בצפרדעים ושרץ היאר צפרדעים ועלו
ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך
ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך
ובכה ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים

ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את
ידך במטך על הנהרת על היארים ועל האגמים
והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים ויט אהרן
את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס
את ארץ מצרים ויעשו כן החרטמים בלטיהם
ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים ויקרא
פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל
יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה
את העם ויזבחו ליהוה ויאמר משה לפרעה
התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך
להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר
תשארנה ויאמר למחר ויאמר כדברך למען
תדע כי אין כיהוה אלהינו וסרו הצפרדעים
מיכך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר
תשארנה ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק
משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם
לפרעה ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים
מן הבתים מן החצרת ומן השדת ויצברו אתם
חמרם חמרם ותבאש הארץ וירא פרעה כי
היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אלהם
כאשר דבר יהוה ויאמר יהוה אל
משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את
עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים
ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את
עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל
עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים
ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את
הכנים ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה
ויאמרו החרטמם אל פרעה אצבע אלהים
הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר
דבר יהוה ויאמר יהוה אל משה
השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא
המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי
ויעבדני כי אם אינך משלח את עמי הנני
משליח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב
ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר
הם עליה והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן
אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב
למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ ושמתי
פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה
ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית
עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב

ויקרא פרעה אל משה ולאהרן ויאמר לכו
זבחו לאלהיכם בארץ ויאמר משה לא נכון
לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו
הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו
דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה
אלהינו כאשר יאמר אלינו ויאמר פרעה אנכי
אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר
רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי
ויאמר משה הנה אנכי יצא מעמך והעתרתי
אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו
מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את
העם לזבח ליהוה ויצא משה מעם פרעה ויעתר
אל יהוה ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב
מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד
ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח
את העם
ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת
אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את
עמי ויעבדני כי אם מאן אתה לשלח ועודך
מחזיק בם הנה יד יהוה הויה במקנך אשר בשדה
בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר
כבד מאד והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין
מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר
וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה
הדבר הזה בארץ ויעש יהוה את הדבר הזה
ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני
ישראל לא מת אחד וישלח פרעה והנה לא
מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה
ולא שלח את העם
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא
חפנים פיח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני
פרעה והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על
האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל
ארץ מצרים ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני
פרעה ויזרק אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת
פרח באדם ובבהמה ולא יכלו החרטמים
לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין
בחרטמם ובכל מצרים ויחזק יהוה את לב
פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל
משה ויאמר יהוה אל משה
השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו
כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי

ויעבדני כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל
לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמוני
בכל הארץ כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת
עמך בדבר ותכחד מן הארץ ואולם בעבור זאת
העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר
שמי בכל הארץ עודך מסתולל בעמי לבלתי
שלחם הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד
אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה
ועד עתה ועתה שלח העז את מקנך ואת כל
אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא
בשדה ולא יאסף הביתה וירד עלהם הברד ומתו
הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת
מקנהו אל הבתים ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה
ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה
ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי
ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל
כל עשב השדה בארץ מצרים ויט משה את מטהו
על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה
וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים ויהי ברד ואש
מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה
כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי ויך הברד
בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד
בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ
השדה שבר רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל
לא היה ברד וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר
אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים
העתירו אל יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד
ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד ויאמר אליו משה
כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות
יחדלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה
הארץ ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני
יהוה אלהים והפשתה והשערה נכתה כי השערה
אביב והפשתה גבעל והחטה והכסמת לא נכו
כי אפילות הנה ויצא משה מעם פרעה את העיר
ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד
ומטר לא נתך ארצה וירא פרעה כי חדל המטר
והברד והקלה ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו
ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר
דבר יהוה ביד משה
ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני
הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי
אלה בקרבו ולמען תספר באזני בנך

ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר
צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה
ולפני עבדיו ויהי לתנין ויקרא גם פרעה
לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי
מצרים בלהטיהם כן וישליכו איש מטהו וידהיו
לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטתם
ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר
דבר יהוה ויאמר יהוה אל משה
כבד לב פרעה מאן לשלח העם לך אל פרעה
בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על
שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח
בידך ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני
אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר
והנה לא שמעת עד כה כה אמר יהוה בזאת
תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר
בידי על המים אשר ביאר ונהפכו לדם והדגה
אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות
מים מן היאר ויאמר
יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה
ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם
ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם
והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים
ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם
במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה
ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר
לדם והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר
ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר ויהי
הדם בכל ארץ מצרים ויעשו כן חרטמי
מצרים בלהטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע
אלהם כאשר דבר יהוה ויפן פרעה
ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת
ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים
לשתות כי לא יכלו לשתת מימי היאר
וימלא שבעת ימים אחרי הכות יהוה את
היאר
ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת
אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני ואם
אין אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך
בצפרדעים שרץ היאר צפרדעים ועלו
ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך
ובית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך
ובך ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים

ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את
ידך במטך על הנהרת על היארים ועל האגמים
והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים ויט אהרן
את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס
את ארץ מצרים ויעשו כן החרטמים בלטיהם
ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים ויקרא
פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל
יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה
את העם ויזבחו ליהוה ויאמר משה לפרעה
התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך
להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר
תשארנה ויאמר למחר ויאמר כדברך למען
תדע כי אין כיהוה אלהינו וסרו הצפרדעים
ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר
תשארנה ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק
משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם
לפרעה ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים
מן הבתים מן החצרת ומן השדות ויצברו אתם
חמרם חמרם ותבאש הארץ וירא פרעה כי
היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אלהם
כאשר דבר יהוה ויאמר יהוה אל
משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את
עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים
ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את
עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל
עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים
ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את
הכנים ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה
ויאמרו החרטמם אל פרעה אצבע אלהים
הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר
דבר יהוה ויאמר יהוה אל משה
השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא
המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי
ויעבדני כי אם אינך משלח את עמי הנני
משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב
ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר
הם עליה והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן
אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב
למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ ושמתי
פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה
ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית
עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב

ויקרא פרעה אל משה ולאהרן ויאמר לכו
זבחו לאלהיכם בארץ ויאמר משה לא נכון
לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו
הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו
דרך שלשת ימים נלך במדבר ונזבחנו ליהוה
אלהינו כאשר יאמר אלינו ויאמר פרעה אנכי
אשלח אתכם ונזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר
רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי
ויאמר משה הנה אנכי יצא מעמך והעתרתי
אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו
מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את
העם לזבח ליהוה ויצא משה מעם פרעה ויעתר
אל יהוה ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב
מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד
ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח
את העם
ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת
אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את
עמי ויעבדני כי אם מאן אתה לשלח ועודך
מחזיק בם הנה יד יהוה הויה במקנך אשר בשדה
בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר
כבד מאד והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין
מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר
וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה
הדבר הזה בארץ ויעש יהוה את הדבר הזה
ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני
ישראל לא מת אחד וישלח פרעה והנה לא
מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה
ולא שלח את העם
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא
חפניכם פיח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני
פרעה והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על
האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל
ארץ מצרים ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני
פרעה ויזרק אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת
פרח באדם ובבהמה ולא יכלו החרטמים
לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין
בחרטמם ובכל מצרים ויחזק יהוה את לב
פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל
משה ויאמר יהוה אל משה
השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו
כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי

ויעבדני כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל
לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמוני
בכל הארץ כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת
עמך בדבר ותכחד מן הארץ ואולם בעבור זאת
העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר
שמי בכל הארץ עודך מסתולל בעמי לבלתי
שלחם הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד
אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה
ועד עתה ועתה שלח העז את מקנך ואת כל
אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא
בשדה ולא יאסף הביתה וירד עלהם הברד ומתו
הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת
מקנהו אל הבתים ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה
ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה
ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי
ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל
כל עשב השדה בארץ מצרים ויט משה את מטהו
על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה
וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים ויהי ברד ואש
מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה
כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי ויך הברד
בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד
בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ
השדה שבר רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל
לא היה ברד וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר
אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים
העתירו אל יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד
ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד ויאמר אליו משה
כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות
יחדלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה
הארץ ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני
יהוה אלהים והפשתה והשערה נכתה כי השערה
אביב והפשתה גבעל והחטה והכסמת לא נכו
כי אפילת הנה ויצא משה מעם פרעה את העיר
ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד
ומטר לא נתך ארצה וירא פרעה כי חדל המטר
והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו
ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר
דבר יהוה ביד משה
ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני
הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי
אלה בקרבו ולמען תספר באזני בנך

ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת
אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה ויבא
משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר
יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענת
מפני שלח עמי ויעבדני כי אם מאן אתה לשלח
את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבלך וכסה
את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ
ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד
ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה
ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים
אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום
היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא
מעם פרעה ויאמרו עבדי פרעה אליו עד
מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים
ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי
אבדה מצרים ויושב את משה ואת אהרן אל
פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם
מי ומי ההלכים ויאמר משה בנערינו ובזקנינו
נלך בבנינו ובבנותינו בצאנינו ובבקרנו נלך כי
חג יהוה לנו ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם
כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה
נגד פניכם לא כן לכו נא הגברים ועבדו את
יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת
פני פרעה ויאמר יהוה אל משה
נטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על
ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את
כל אשר השאיר הברד ויט משה את מטהו
על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ
כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח
הקדים נשא את הארבה ויעל הארבה עלכל
ארץ מצרים וינוח בכל גבול מצרים כבד
מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא
יהיה כן ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ
ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר
הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה
בכל ארץ מצרים וימהר פרעה לקרא למשה
ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם
ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה
אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה ויצא
מעם פרעה ויעתר אל יהוה ויהפך יהוה רוח
ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעהו ימה
סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים

ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את
בני ישראל
ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על השמים
ויהי חשך על ארץ מצרים ויכשך חשך
ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך
אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים
לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו
שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור
במושבתם ויקרא פרעה אל משה ויאמר
לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג
גם טפכם ילך עמכם ויאמר משה גם אתה
תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו
וגם מקננו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי
ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו
לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמה
ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם
ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל
תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות
ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות
פניך
ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד
אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן
ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש
אתכם מזה דבר נא באזני העם וישאלו
איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה
כלי כסף וכלי זהב ויתן יהוה את חן העם
בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד
בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני
העם ויאמר משה
כה אמר יהוה כחצות הלילה אני יוצא
בתוך מצרים ומת כל בכור בארץ מצרים
מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור
השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור
בהמה והיתה צעקה גדלה בכל ארץ
מצרים אשר כמהו לא נהיתה עוד
וכמהו לא תסף ולכל בני ישראל
לא יחרץ כלב לשנו למאיש
ועד בהמה למען תדעון אשר
יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל
וירדו כל עבדיך אלה אלי
והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל
העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא

ויצא מעם פרעה בחרי אף ויאמר
יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען
רבות מופתי בארץ מצרים ומשה ואהרן
עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה
ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את
בני ישראל מארצו ויאמר
יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים
לאמר החדש הזה לכם ראש חדשים
ראשון הוא לכם לחדשי השנה דברו אל
כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש
הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה
לבית ואם ימעט הבית מהיות משה ולקח
הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת
איש לפי אכלו תכסו על השה שה תמים
זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן
העזים תקחו והיה לכם למשמרת עד
ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו
אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים
ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזזות
ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו
אתו בהם ואכלו את הבשר בלילה הזה
צלי אש ומצות על מררים יאכלהו אל
תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים
כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל
קרבו ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר
ממנו עד בקר באש תשרפו וככה
תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם
ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו
בחפזון פסח הוא ליהוה ועברתי בארץ
מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור
בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל
אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה
והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר
אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי
עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי
בארץ מצרים והיה היום הזה לכם
לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם
חקת עולם תחגהו שבעת ימים מצות
תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר
מבתיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש
ההוא מישראל מיום הראשון עד יום
השבעי וביום הראשון מקרא קדש

וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכה לא תעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש
הוא לבדו יעשה לכם ושמרתם את המצות
כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם
מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם
חקת עולם בראשון בארבעה עשר יום לחדש
בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים
לחדש בערב שבעת ימים שאר לא ימצא
בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש
ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ
כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם
תאכלו מצות
ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם
משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו
הפסח וקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם
אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי
המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו
איש מפתח ביתו עד בקר ועבר יהוה לנגף
את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל
שתי המזוזת ופסח יהוה על הפתח ולא ידתן
המשחית לבא אל בתיכם לנגף ושמרתם את
הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם והיה כי
תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר
דבר ושמרתם את העבדה הזאת והיה כי יאמרו
אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם ואמרתם
זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני
ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו
הציל ויקד העם וישתחוו ויכלו ויעשו בני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן
עשו ויהי בחצי הליכה ודוד
הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב
על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל
בכור בהמה ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו
וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין
בית אשר אין שם מת ויקרא למשה ולאהרן
לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני
ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם גם צאנכם
גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם
אתי ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם
מן הארץ כי אמרו כלנו מתים וישא העם את
בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת בשמלתם
על שכמם ובני ישראל עשו כדבר משה

וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת
ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום
וינצלו את מצרים
ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות
אלף רגלי הגברים לבד מטף וגם ערב רב
עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד ויאפו
את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי
לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה
וגם צדה לא עשו להם ומושב בני ישראל
אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע
מאות שנה ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות
שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה
מארץ מצרים ליל שמרים הוא ליהוה להוציאנו
מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים
לכל בני ישראל לדרתם
ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח
כל בן נכר לא יאכל בו וכל עבד איש מקנת כסף
ומלתה אתו אז יאכל בו תושב ושכיר לא יאכל
בו בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן
הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו כל עדת
ישראל יעשו אתו וכי יגור אתך גר ועשה
פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו
והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו
תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם
ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה
ואת אהרן כן עשו ויהי
בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל
מארץ מצרים על צבאתם
וידבר יהוה אל משה לאמר קדש לי כל בכור
פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה כי
הוא ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה
אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק
יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ
היום אתם יצאים בחדש האביב והיה כי
יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי
והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך
ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת
בחדש הזה שבעת ימים תאכל מצות וביום
השביעי חג ליהוה מצות יאכל את שבעת
הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר
בכל גבלך והגדת לבנך ביום ההוא לאמר
בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים

והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען
תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוצאך
יהוה ממצרים ושמרת את החקה הזאת
למועדה מימים ימימה
והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר
נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך והעברת כל פטר
רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך
הזכרים ליהוה וכל פטר חמר תפדה בשה ואם
לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה
והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת
אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית
עבדים ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג
יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד
בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם
הזכרים וכל בכור בני אפדה והיה לאות על
ידכה ולטטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו
יהוה ממצרים ויהי בשלח פרעה
את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים
כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם
בראתם מלחמה ושבו מצרימה ויסב אלהים
את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני
ישראל מארץ מצרים ויקח משה את עצמות
יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי
מזה אתכם ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה
המדבר ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן
לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם
ללכת יומם ולילה לא ימיש עמוד הענן יומם
ועמוד האש לילה לפני העם
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני
בעל צפן נכחו תחנו על הים ואמר פרעה לבני
ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר
וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה
בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה
ויעשו כן ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך
לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת
עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו ויאסר
את רכבו ואת עמו לקח עמו ויקח ששם מאות
רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו
רכב בחור ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף
אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה

ויירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים על
הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי
החירת לפני בעל צפן ופרעה הקרים וישאו
בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע
אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל
יהוה ויאמרו אל משה המבלי אין קברים
במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית
לנו להוציאנו ממצרים הלא זה הדבר אשר
דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה
את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו
במדבר ויאמר משה אל העם אל תיראו
התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה
לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא
תספו לראתם עוד עד עולם יהוה ילחם לכם ואתם
תחרשון
ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל
בני ישראל ויסעו ואתה הרם את מטך ונטה
את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך
הים ביבשה ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו
אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו
ובפרשיו וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי
בפרעה ברכבו ובפרשיו ויסע מלאך האלהים
ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע
עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם ויבא בין
מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך
ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה
ויט משה את ידו על הים ויולך יהוה את הים
בחזק קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה
ויבקעו המים ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה
והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ויירדפו
מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו
ופרשיו אל תוך הים ויהי באשמרת הבקר וישקף
יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את
מחנה מצרים ויסר את אפן מרכבתיו ויגהגהו
בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי
יהוה נלחם להם במצרים
ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים
וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו
ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות
בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו ויעער
יהוה את מצרים בתוך הים וישבו המים ויכסו
את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה

הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ויושע
יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים ויראו ישראל את מצרים
מת על שפת הים ויראו ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאמר
אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים
עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה
זה אלי ואנוהו אלהי
אבי ארממנהו
יהוה איש מלחמה יהוה
שמו
מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
שלשיו טבעו בים סוף
תהמת יכסמו ירדו במצולת כמו
אבן
ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך
יהוה תרעץ אויב
וברב גאונך תהרס
קמיך
תשלח חרונך יאכלמו כקש
אפיך נערמו מים
נצבו כמו נד
נזלים
קפאו תהמת בלב ים אמר
אויב ארדף אשיג
אחלק שלל תמלאמו
נפשי
אריק חרבי תורישמו ידי
נשפת
ברוחך כסמו ים
צללו כעופרת במים
אדירים
מי כמכה באלם יהוה מי
כמכה נאדר בקדש
נורא תהלת עשה
פלא
נטית ימינך תבלעמו ארץ
נחית
בחסדך עם זו גאלת
נהלת בעזך אל נוה
קדשך
שמעו עמים ירגזון חיל
אחז ישבי פלשת
אז נבהלו אלופי
אדום
אילי מואב יאחזמו רעד
נמגו
כל ישבי כנען
תפל עליהם אימתה
ופחד
בגדל זרועך ידמו כאבן עד
יעבר עמך יהוה
עד יעבר עם זו
קנית
תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון
לשבתך פעלת יהוה
מקדש אדני כוננו
ידיך
יהוה ימלך לעלם ועד כי
באו סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים
וישב יהוה עלהם את מי
הים
ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים
אחריה בתפים ובמחלת ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים
ויסע משה את ישראל מים סוף
ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים
ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה

ויכלנו העם על משה לאמר מה נשתה ויצעק אל יהוה
ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם
לו חק ומשפט ושם נסהו ויאמר אם שמוע תשמע לקול
יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו
ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא
אשים עליך כי אני יהוה רפאך
ויבאו
אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו
שם על המים ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל
אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום
לחדש השני לצאתם מארץ מצרים וילנו כל עדת בני
ישראל על משה ועל אהרן במדבר ויאמרו אלהם בני
ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על
סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר
הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב
ויאמר
יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא
העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם
לא והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה
על אשר יקחו יום יום ויאמר משה ואהרן אל כל בני
ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים
ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על
יהוה ונחנו מה כי תלונו עלינו ויאמר משה בתת יהוה
לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע
יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה
לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה ויאמר משה אל אהרן
אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע
את תלנתיכם ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל
ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן
וידבר יהוה אל משה לאמר שמעתי את תלונת בני
ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר
תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם ויהי בערב
ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת
הטל סביב למחנה ותעל שכבת הטל והנה על פני
המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ ויראו בני
ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו
מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן
יהוה לכם לאכלה זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו
ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם
איש לאשר באהלו תקחו ויעשו כן בני ישראל וילקטו
המרבה והממעיט וימדו בעמר ולא העדיף המרבה
והממעיט לא הוסיר איש לפי אכלו לקטו ויאמר
משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר ולא שמעו אל
משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש

ויקצף עליהם משה ויקצף אתו בבקר בבקר אישׁ כפי
אכלו ורם השמש ונמס ויהי ביום השׁשׁי לקטו כפים
משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו
למשה ויאמר אליהם הוא אשר דבר יהוה שבתון
שבת קדשׁ ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר
תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת
עד הבקר ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה
ולא הבאיש ורמה לא היתה בו ויאמר משה אכלהו
היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה שׁשׁת
ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה
בו ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא
מצאו ויאמר יהוה אל משה עד אנה
מאנתם לשמר מצותי ותורתי ראו כי יהוה נתן לכם השבת
על כן הוא נתן לכם ביום השׁשׁי לחם יומים שבו אישׁ
תחתיו אל יצא אישׁ ממקומו ביום השביעי וישבתו
העם ביום השביעי ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא
כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש ויאמר משה
זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת
לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם
במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים ויאמר משה
אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן
והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם כאשר צוה
יהוה אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת
ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם
אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה
ארץ כנען והעמר עשרית האיפה הוא
ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם
על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתת העם
וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה
ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את
יהוה ויצמא שם העם למים וילן העם על משה
ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי
ואת בני ואת מקני בצמא ויצעק משה אל יהוה
לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלוני
ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך
מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח
בידך והלכת הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב
והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן
משה לעיני זקני ישראל ויקרא שם המקום מסה
ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה
לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין
ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים

ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם
בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים
בידי ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק
ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה והיה כאשר ירים
משה ידו וגבר ישראל וכאשר ינח ידו וגבר עמלק וידי
משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה
ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד וידיו
ידיו אמונה עד בא השמש ויחלש יהושע את עמלק
ואת עמו לפי חרב
ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני
יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים
ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי ויאמר כי יד על
כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר
וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר
עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוצא
יהוה את ישראל ממצרים ויקח יתרו חתן משה
את צפרה אשת משה אחר שלוחיה ואת שני בניה
אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ
נכריה ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי
ויצלני מחרב פרעה ויבא יתרו חתן משה ובניו
ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם
הר האלהים ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא
אליך ואשתך ושני בניה עמה ויצא משה לקראת
חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום
ויבאו האהלה ויספר משה לחתנו את כל אשר
עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את
כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה ויחד
יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל
אשר הציל מיד מצרים ויאמר יתרו ברוך
יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר
הציל את העם מתחת יד מצרים עתה ידעתי כי
גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם
ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא
אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה
לפני האלהים ויהי ממחרת וישב משה לשפט את
העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב
וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם
ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע
אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר
עד ערב ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש
אלהים כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש
ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו

ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה
נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך
הדבר לא תוכל עשהו לבדך עתה שמע בקלי איעצך ויהי
אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה
את הדברים אל האלהים והזהרתה אתהם את החקים
ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת
המעשה אשר יעשון ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל
יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עלהם שרי
אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת ושפטו את
העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר
הקטן ישפטו הם והקל ממך ונשאו אתך אם את הדבר
הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה
על מקמו יבא בשלום וישמע משה לקול חתנו ויעש כל
אשר אמר ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם
ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי
עשרת ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון
אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם וישלח משה
את חתנו וילך לו אל ארצו
בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום
הזה באו מדבר סיני ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני
ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר ומשה עלה
אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר
לבית יעקב ותגיד לבני ישראל אתם ראיתם אשר עשיתי
למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי
ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את ברתי
והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ ואתם תהיו
לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר
אל בני ישראל ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם
את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה ויענו כל העם
יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה
את דברי העם אל יהוה ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי
בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם
בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה
ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר
וכבסו שמלתם והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלשי
ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני והגבלת את העם
סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע
בהר מות יומת לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה
אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר
וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו
שמלתם ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל
תגשו אל אשה ויהי ביום השלישי בהית הבקר ויהי קלת

וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד
כל העם אשר במחנה ויוצא משה את העם לקראת האלהים
מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר והר סיני עשן כלו מפני
אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן
ויחרד כל ההר מאד ויהי קול השפר הולך וחזק מאד
משה ידבר והאלהים יעננו בקול ויירד יהוה על הר סיני
אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה
ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה
לראות ונפל ממנו רב וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו
פן יפרץ בהם יהוה ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם
לעלת אל הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל את ההר
וקדשתו ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך
והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל יהוה פן יפרץ בם וירד
משה אל העם ויאמר אלהם וידבר אלהים
את כל הדברים האלה לאמר אנכי
יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים
לא יהיה לך אלהים אחרים על פני לא תעשה לך פסל
וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת
ואשר במים מתחת לארץ לא תשתחוה להם ולא תעבדם
כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים
על שלשים ועל רבעים לשנאי ועשה חסד לאלפים
לאהבי ולשמרי מצותי לא תשא את
שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר
ישא את שמו לשוא
זכור את יום השבת לקדשו ששת ימים תעבד ועשית
כל מלאכתך ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה
כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר
בשעריך כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך
יהוה את יום השבת ויקדשהו כבד את אביך
ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך לא תרצח לא
תנאף לא תגנב לא תענה
ברעך עד שקר לא תחמד בית
רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו
שורו וחמרו וכל אשר לרעך
וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידם ואת קול השפר
ואת ההר עשן ויראו העם ויעמדו מרחק ויאמרו
אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו
אלהים פן נמות ויאמר משה אל העם אל תיראו כי
לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה
יראתו על פניכם לבלתי תחטאו ויעמד העם מרחק

ומשה נגש אל הערפל אשר שם
האלהים ויאמר יהוה אל משה
כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן
השמים דברתי עמכם לא תעשון אתי אלהי
כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם מזבח אדמה
העשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך
את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר
את שמי אבוא אליך וברכתיך ואם מזבח אבנים
תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת
עליה ותחללה ולא העלה במעלת על מזבחי
אשר לא תגלה ערותך עליו
ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם כי תקנה
עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי
חנם אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא
ויצאה אשתו עמו אם אדוניו יתן לו אשה וילדה
לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה
והוא יצא בגפו ואם אמר יאמר העבד אהבתי
את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי
והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת
או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע
ועבדו לעלם וכי ימכר איש
את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים אם
רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה
לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה
ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה
אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא
יגרע ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם
אין כסף מכה איש ומת מות
יומת ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי
לך מקום אשר ינוס שמה וכי
יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי
תקחנו למות ומכה אביו ואמו
מות יומת וגנב איש ומכרו
ונמצא בידו מות יומת ומקלל
אביו ואמו מות יומת וכי יריבן
אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף
ולא ימות ונפל למשכב אם יקום והתהלך
בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן
ורפא ירפא וכי יכה איש
את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו
נקם ינקם אך אם יום או יומים יעמד לא יקם
כי כספו הוא וכי ינצו אנשים

ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון
ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה
ונתן בפללים ואם אסון יהיה ונתת נפש
תחת נפש עין תחת עין שן תחת שן יד תחת
יד רגל תחת רגל כויה תחת כויה פצע תחת
פצע חבורה תחת חבורה וכי
יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו
ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו ואם שן
עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת
שנו
וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול
יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור
נקי ואם שור נגח הוא מתמול שלשם והועד
בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה
השור יסקל וגם בעליו יומת אם כפר יושת
עליו ונתן פדין נפשו ככל אשר יושת עליו
או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו אם
עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים
יתן לאדניו והשור יסקל וכי
יפתח איש בור או כי יכרה איש בר ולא
יכסנו ונפל שמה שור או חמור בעל הבור
ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה
לו וכי יגף שור איש
את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו
את כספו וגם את המת יחצון או נודע כי שור
נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו
שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה
לו כי יגנב איש שור או שה
ושבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת
השור וארבע צאן תחת השה אם במחתרת
ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים אם זרחה
השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין
לו ונמכר בגנבתו אם המצא תמצא בידו
הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים
ישלם כי יבער איש שדה או
כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב
שדהו ומיטב כרמו ישלם כי
תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או
הקמה או השדה שלם ישלם המבער
את הבערה כי יתן איש
אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש
אם ימצא הגנב ישלם שנים אם לא ימצא הגנב

ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח
ידו במלאכת רעהו על כל דבר פשע על שור
על חמור על שה על שלמה על כל אבדה
אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר
שניהם אשר ירשיעון אלהים ישלם שנים
לרעהו כי יתן איש אל רעהו
חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת
או נשבר או נשבה אין ראה שבועת יהוה
תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת
רעהו ולקח בעליו ולא ישלם ואם גנב יגנב
מעמו ישלם לבעליו אם טרף יטרף יבאהו
עד הטרפה לא ישלם
וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו
אין עמו שלם ישלם אם בעליו עמו לא ישלם
אם שכיר הוא בא בשכרו וכי
יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב
עמה מהר מהרנה לו לאשה אם מאן
מאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר
הבתולת מכשפה לא תחיה כל
שכב עם בהמה מות יומת זבח
לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו וגר לא
תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ
מצרים כל אלמנה ויתום לא תענון אם
ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי
שמע אשמע צעקתו וחרה אפי והרגתי
אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם
יתמים
אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא
תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך אם
חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש
תשיבנו לו כי הוא כסותה לבדה הוא
שמלתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי
ושמעתי כי חנון אני אלהים
לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר מלאכתך
ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי כן
תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה
עם אמו ביום השמיני תתנו לי ואנשי קדש
תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו
לכלב תשלכון אתו לא
תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע
להיות עד חמס לא תהיה אחרי רבים לרעת
ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת

ודל לא תהדר בריבו כי
תפגע שור איבך או חמרו תעה השב תשיבנו
לו כי תראה חמור שנאך
רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב
עמו לא תטה משפט אבינך
בריבו מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג
כי לא אצדיק רשע ושחד לא תקח כי השחד
יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים וגר לא תלחץ
ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ
מצרים ושש שנים תזרע את ארצך ואספת
את תבואתה והשבעית תשמטנה ונטשתה
ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה
כן תעשה לכרמך לזיתך ששת ימים תעשה
מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך
וחמרך וינפש בן אמתך והגר ובכל אשר
אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא
תזכירו לא ישמע על פיך שלשת רגלים תחג לי
בשנה את חג המצות תשמר שבעת ימים
תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש
האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני
ריקם וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע
בשדה וחג האסף בצאת השנה באסף את
מעשיך מן השדה שלש פעמים בשנה יראה
כל זכורך אל פני האדן יהוה לא תזבח על חמץ
דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר ראשית
בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא
תבשל גדי בחלב אמו
הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך
ולהביאך אל המקום אשר הכנתי השמר מפניו
ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם
כי שמי בקרבו כי אם שמוע תשמע בקלו
ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרתי
את צרריך כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל
האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסי
והכחדתיו לא תשתחוה לאלהיהם ולא
תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס
תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם ועבדתם את
יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך
והסרתי מחלה מקרבך לא תהיה
משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא
את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם
אשר תבא בהם ונתתי את כל איביך אליך ערף

ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי אדת
הכנעני ואת החתי מלפניך לא אגרשנו מפניך בשנה
אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה
מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את
הארץ ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים
וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את ישבי הארץ
וגרשתמו מפניך לא תכרת להם ולאלהיהם ברית
לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את
אלהיהם כי יהיה לך למוקש
ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא
ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק ונגש משה
לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו ויבא
משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים
ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר
יהוה נעשה ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר
ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר
שבטי ישראל וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת
ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים ויקח משה חצי הדם
וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח ויקח ספר הברית
ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה
ונשמע ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה
דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה
ועל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל
ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת
הספיר וכעצם השמים לטהר ואל אצילי בני ישראל לא שלח
ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו ויאמר
יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך
את לוחות האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם
ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אלהר האלהים
ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם
והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אלהם ויעל
משה אל ההר ויכס הענן את ההר וישכן כבוד יהוה
על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה
ביום השביעי מתוך הענן ומראה כבוד יהוה כאש
אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל ויבא משה בתוך
הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום
וארבעים לילה
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו לי
תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי
וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת ותכלת
וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורת אילם מאדמים ועורת
תחשים ועצי שטים שמן למאר בשמים לשמן המשחה

ולקטרת הסמים אבני שהם ואבני מלאים לאפד
ולחשן ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ככל אשר
אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל
כליו וכן תעשו ועשו ארון עצי שטים
אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו
וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו
זר זהב סביב ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על
ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי
טבעת על צלעו השנית ועשית בדי עצי שטים וצפית
אתם זהב והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארן
לשאת את הארן בהם בטבעת הארן יהיו הבדים לא
יסרו ממנו ונתת אל הארן את העדת אשר אתן אליך
ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי
רחבה ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם
משני קצות הכפרת ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב
אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על
שני קצותיו והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים
בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת
יהיו פני הכרבים ונתת את הכפרת על הארן מלמעלה
ואל הארן תתן את העדת אשר אתן אליך ונועדתי
לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים
אשר על ארון העדת את כל אשר אצוה אותך אל
בני ישראל
ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו
ואמה וחצי קומתו וצפית אתו זהב טהור ועשית לו
זר זהב סביב ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר
זהב למסגרתו סביב ועשית לו ארבע טבעת זהב
ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו
לעמת המסגרת תהיין הטבעת לבתים לבדים לשאת
את השלחן ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם
זהב ונשא בם את השלחן ועשית קערתיו וכפתיו
וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם
ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד
ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה
וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו וששה קנים
יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה
קני מנרה מצדה השני שלשה גבעים משקדים בקנה
האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד
כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה ובמנרה
ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה וכפתר תחת שני
הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני
הקנים ממנה לששת הקנים היצאים מן המנרה כפתריהם

וקנתם ממנה יהיו ככה מקשה אחת זהב טהור
ועשית את נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר
על עבר פניה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור ככר
הזהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה וראה
ואת
ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר
המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלת
וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם
ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב
ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת
חמש היריעת תהיין חברת אשה אל אחתה וחמש
יריעת חברת אשה אל אחתה ועשית ללאת תכלת
על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה
בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית חמשים
ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת תעשה
בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת
הללאת אשה אל אחתה ועשית חמשים קרסי זהב
וחברת את היריעת אשה אל אחתה בקרסים והיה
המשכן אחד ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן
עשתי עשרה יריעת תעשה אתם ארך היריעה
האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה
האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת וחברת את
חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת
את היריעה הששית אל מול פני האהל ועשית חמשים
ללאת על שפת היריעה האחת הקיצונה בחברת וחמשים
ללאת על שפת היריעה החברת השנית ועשית
קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים בללאת
וחברת את האהל והיה אחד וסרח העדף ביריעת
האהל חצי היריעה העדפת תסרח על אחרי
המשכן והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך
יריעת האהל יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה
לכסתו ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים
ומכסה ערת תחשים מלמעלה
ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים
עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב
הקרש האחד שתי ידות לקרש האחד משלבת
אשה אל אחתה כן תעשית לכל קרשי המשכן
ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת
נגבה תימנה וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים
הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו
ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו
המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש וארבעים
אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד

ושני אדנים תחת הקרש האחד ולירכתי המשכן ימה
תעשה ששה קרשים ושני קרשים תעשה למקצעת
המשכן בירכתים ויהיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו
תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם
לשני המקצעת יהיו והיו שמנה קרשים ואדניהם
כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד
ושני אדנים תחת הקרש האחד ועשית בריחם עצי
שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד וחמשה
בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם
לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה והבריח התיכן
בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל הקצה ואת
הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים
לבריחם וצפית את הבריחם זהב והקמת את המשכן
כמשפטו אשר הראית בהר ועשית
פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה
חשב יעשה אתה כרבים ונתתה אתה על ארבעה עמודי
שטים מצפים זהב ווהם זהב על ארבעה אדני כסף
ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית
לפרכת את ארון העדות והבדילה הפרכת לכם בין
הקדש ובין קדש הקדשים ונתת את הכפרת על ארון
העדת בקדש הקדשים ושמת את השלחן מחוץ לפרכת
ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן
תתן על צלע צפון ועשית מסך לפתח האהל תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם ועשית
למסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב ווהם זהב
ויצקת להם חמשה אדני נחשת ועשית
את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות
רחב רבוע יהיה המזבח ושלש אמות קומתו ועשית
קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו
נחשת ועשית סיריתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו
ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת ועשית לו מכבר
מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת
נחשת על ארבע קצותיו ונתתה אתה תחת כרכב
המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח ועשית
בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת והובא
את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעת המזבח
בשאת אתו לבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך
בהר כן יעשו ועשית את חצר המשכן
לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה
באמה ארך לפאה האחת ועמודיו עשרים ואדניהם
עשרים נחשת וו העמודים וחשקיהם כסף וכן
לפאת לפון בארך קלעים מאה ארך ועמודו עשרים

ואדניהם עשרים נחשת וו העמודים וחשקיהם כסף ורחב
החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמודיהם עשרה
ואדניהם עשרה ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים
אמה וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמודיהם שלשה
ואדניהם שלשה ולכתף השנית חמש עשרה קלעים
עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה ולשער החצר מסך
עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר
מעשה רקם עמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה כל עמודי
החצר סביב מחשקים כסף ווהם כסף ואדניהם נחשת
ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקומה
חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת לכל כלי המשכן בכל
עבדתו וכל יתדתיו וכל יתדת החצר נחשת ואתה
תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור
להעלת נר תמיד באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על
העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני
יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל ואתה
הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל
לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן
ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת ואתה
תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את
בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי ואלה הבגדים אשר יעשו חשן
ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש
לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי והם יקחו את הזהב ואת התכלת
הארגמן ואת תולעת השני ואת השש
ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר
מעשה חשב שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו
וחבר וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ולקחת את שתי
אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל ששה משמתם
על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדתם
מעשה חרש אבן פתוחי חותם תפתח את שתי האבנים על שמות בני
ישראל מסבת משבצות זהב תעשה אתם ושמת את שתי האבנים על
כתפת האפד אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את
שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרן ועשית
משבצת זהב ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם
מעשה עבת ונתתה את שרשרת העבתת על
המשבצת ועשית חשן משפט מעשה חשב
כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
משזר תעשה אתו רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו
ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם
פטדה וברקת הטור האחד והטור השני נפך ספיר ויהלם
והטור השלישי לשם שבו ואחלמה והטור הרביעי תרשיש

ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלאתם והאבנים תהיין
על שמת בני ישראל שתים עשרה על שמתם פתוחי
חותם איש על שמו תהיין לשני עשר שבט ועשית על
החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור ועשית על
החשן שתי טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות על שני
קצות החשן ונתתה את שתי עבתת הזהב על שתי הטבעת
אל קצות החשן ואת שתי קצות שתי העבתת תתן על
שתי המשבצות ונתתה על כתפות האפד אל מול פניו
ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות החשן
על שפתו אשר אל עבר האפוד ביתה ועשית שתי טבעות
זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפד מלמטה ממול פניו
למת מחברתו ממעל לחשב האפד וירכסו את החשן
מטבעתו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב
האפוד ולא יזח החשן מעל האפד ונשא אהרן את שמות
בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרן
לפני יהוה תמיד ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת
התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט
בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד ועשית
את מעיל האפוד כליל תכלת והיה פי ראשו בתוכו שפה
יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא
יקרע ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על
שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב פעמן זהב ורמון
פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב והיה על אהרן
לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו
ולא ימות ועשית ציץ זהב טהור ופתחת
עליו פתוחי חתם קדש ליהוה ושמת אתו על פתיל תכלת
והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה והיה על
מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו
בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד
ברצון להם לפני יהוה ושבצת הכתנת שש ועשית
מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם ולבני אהרן תעשה
כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד
ולתפארת והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו
ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי
ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד
ירכים יהיו והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד
או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו
חקת עולם לו ולזרעו אחריו וזה הדבר אשר
תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן בקר
ואילם שנים תמימם ולחם מצות וחלת מצת בלולת בשמן
ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם ונתת
אותם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילם

ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד
ורחצת אתם במים ולקחת את הבגדים והלבשת את
אהרן את המעיל ואת מעיל האפד ואת האפד ואת
החשן ואפדת לו בחשב האפד ושמת המצנפת על
ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת ולקחת את
שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו ואת בניו
תקריב והלבשתם כתנת וחגרת אתם אבנט אהרן
ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה להם כהנה לחקת
עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו והקרבת את הפר
לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על
ראש הפר ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל
מועד ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת המזבח
באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח
ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת
היתרת על הכבד ואת שתי הכליות ואת החלב
אשר עליהן והקטרת המזבחה ואת בשר הפר ואת
ערו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת
הוא ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את
ידיהם על ראש האיל ושחטת את האיל ולקחת
את דמו וזרקת על המזבח סביב ואת האיל תנתח
לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל
ראשו והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא
ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא ולקחת את
האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש
האיל ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתתה על
תנוך אזן אהרן ועל תנוך אזן בניו הימנית ועל בהן
דם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם
על המזבח סביב ולקחת מן הדם אשר על המזבח
ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל
בניו ועל בגדי בניו אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו
ובגדי בניו אתו ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת
החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת
שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן ואת שוק
הימין כי איל מלאים הוא וככר לחם אחת וחלת
לחם שמן אחת ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני
יהוה ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת
אתם תנופה לפני יהוה ולקחת אתם מידם והקטרת
המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה
הוא ליהוה ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר
לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה
וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר
הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן

ומאשר לבניו והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת
בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני
ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה ובגדי
הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה
בהם ולמלא בהם את ידם שבעת ימים יכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת
בקדש ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו
במקם קדש ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת
הלחם אשר בסל פתח אהל מועד ואכלו אתם
אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא
יאכל כי קדש הם ואם יותר מבשר המלאים ומן
הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל
כי קדש הוא ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל
אשר צויתי אתכה שבעת ימים תמלא ידם ופר
חטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת על המזבח
בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו שבעת ימים
תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש
קדשים כל הנגע במזבח יקדש וזה
אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים
ליום תמיד את הכבש האחד תעשה בבקר ואת
הכבש השני תעשה בין הערבים ועשרון סלת
בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רביעית ההין
יין לכבש האחד ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח
ניחוח אשה ליהוה עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל
מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר
אליך שם ונעדתי שמה לבני ישראל ונקדש
בכבדי וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת
אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי ושכנתי בתוך בני
ישראל והייתי להם לאלהים וידעו כי אני יהוה
אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני
בתוכם אני יהוה אלהיהם
ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה
אתו אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים
קמתו ממנו קרנתיו ופית אתו זהב טהור את
גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר
זהב סביב ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת
לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיה
לבתים לבדים לשאת אתו בהמה ועשית את
הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונתתה
אתו לפני הפרכת אשר על ארן העדת לפני
הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה

והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר
בהיטיבו את הנרת יקטירנה ובהעלת אהרן
את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד
לפני יהוה לדרתיכם לא תעלו עליו קטרת זרה
ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו וכפר אהרן
על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים
אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים
הוא ליהוה
וידבר יהוה אל משה לאמר כי תשא את ראש
בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו
ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם
זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל
בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל
תרומה ליהוה כל העבר על הפקדים מבן עשרים
שנה ומעלה יתן תרומת יהוה העשיר לא ירבה
והדל לא ימעיט מחצית השקל לתת את תרומת
יהוה לכפר על נפשתיכם ולקחת את כסף
הכפרים מאת בני ישראל ונתתה אתו על עבדת
אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה
לכפר על נפשתיכם
וידבר יהוה אל משה לאמר ועשית כיור נחשת וכנו
נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח
ונתת שמה מים ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם
ואת רגליהם בבאם אל אהל מועד ירחצו מים
ולא ימותו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר
אשה ליהוה ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימותו והיתה
להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם
וידבר יהוה אל משה לאמר ואתה קח לך בשמים
ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשם חציתו
חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים וקדה
חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין ועשית
אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח
שמן משחת קדש יהיה ומשחת בו את אהל מועד
ואת ארן העדת ואת השלחן ואת כל כליו ואת
המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת ואת מזבח
העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו וקדשת
אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש ואת
אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם ככהן לי
ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש
יהיה זה לי לדרתיכם על בשר אדם לא יסך
ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה
לכם איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר

ונכרת מעמיו ויאמר יהוה אל
משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים
וכבנה זכה בד בבד יהיה ועשית אתה קטרת רקח
מעשה רוקח ממלח טהור קדש ושחקת ממנה הדק
ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד
לך שמה קדש קדשים תהיה לכם והקטרת אשר
תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך
ליהוה איש אשר יעשה כמוה להריח בה ונכרת
מעמיו וידבר יהוה אל משה לאמר
ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה
יהודה ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה
ובדעת ובכל מלאכה לחשב מחשבת לעשות בזהב
ובכסף ובנחשת ובחרשת אבן למלאת ובחרשת
עץ לעשות בכל מלאכה ואני הנה נתתי אתו את
אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב
נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך את אהל
מועד ואת הארן לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת
כל כלי האהל ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה
הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת ואת מזבח
העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו ואת בגדי
השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי
בניו לכהן ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
לקדש ככל אשר צויתך יעשו
ויאמר יהוה אל משה לאמר ואתה דבר אל בני
ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא
ביני ובינכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם
ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה
מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש
ההוא מקרב עמה ששת ימים יעשה מלאכה וביום
השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה
מלאכה ביום השבת מות יומת ושמרו בני ישראל
את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית
עולם ביני ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי
ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
וביום השביעי שבת וינפש
ויתן
אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת
העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים וירא העם
כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על
אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר
ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ
מצרים לא ידענו מה היה לו ויאמר אלהם אהרן
פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם

ובנותיכם והביאו אלי ויתפרקו כל
העם את נזמי הזהב אשר באזניהם
ויביאו אל אהרן ויקח מידם ויצר
אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה
ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר
העלוך מארץ מצרים וירא אהרן
ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר
חג ליהוה מחר וישכימו ממחרת ויעלו
עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל
ושתו ויקמו לצחק
וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת
עמך אשר העלית מארץ מצרים
סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו
להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו
לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר
העלוך מארץ מצרים ויאמר יהוה
אל משה ראיתי את העם הזה והנה
עם קשה ערף הוא ועתה הניחה לי
ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך
לגוי גדול ויחל משה את פני יהוה
אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך
בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים
בכח גדול וביד חזקה למה יאמרו
מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג
אתם בהרים ולכלתם מעל פני
האדמה שוב מחרון אפך והנחם על
הרעה לעמך זכר לאברהם ליצחק
ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם
בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם
ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת
אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו
לעלם וינחם יהוה על הרעה אשר
דבר לעשות לעמו
ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת
העדת בידו לחת כתבים משני
עבריהם מזה ומזה הם כתבים
והלחת מעשה אלהים המה
והמכתב מכתב אלהים הוא חרות
על הלחת וישמע יהושע את קול העם
ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה
במחנה ויאמר אין קול ענות גבורה ואין
קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע

ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא
את העגל ומחלת ויחר אף משה
וישלך מידו את הלחת וישבר אתם
תחת ההר ויקח את העגל אשר עשו
וישרף באש וישחן עד אשר דק ויזר
על פני המים וישק את בני ישראל
ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך
העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה
ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה
ידעת את העם כי ברע הוא ויאמרו
לי עשה לנו אלהים אשר יהלכו
לפנינו כי זה משה האיש אשר
העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה
היה לו ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו
לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה
ויראמשה את העם כי פרע הוא כי
פרעה אהרן לשמצה בקמיהם ויעמד
משה בשער המחנה ויאמר מי
ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי
ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי
ישראל שימו איש חרבו על ירכו
עברו ושובו משער לשער במחנה
והרגו איש את אחיו ואיש את
רעהו ואיש את קרבו ויעשו בני לוי
כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא
כשלשת אלפי איש ויאמר משה
מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו
ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה ויהי
ממחרת ויאמר משה אל העם אתם
חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל
יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם וישב
משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם
הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב
ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני
נא מספרך אשר כתבת ויאמר יהוה אל
משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי
ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי
לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי
ופקדתי עליהם וחטאתם ויגף יהוה את
העם על אשר עשו את העגל אשר
עשה אהרן וידבר יהוה
אל משה לך עלה מזה אתה

והעם אשר העלית מארץ מצרים אל
הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב לאמר לזרעך אתננה
ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את
הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי
והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא
אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה
פן אכלך בדרך וישמע העם את
הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו
איש עדיו עליו ויאמר יהוה אל
משה אמר אל בני ישראל אתם עם
קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך
וכלתיך ועתה הורד עדיך מעליך
ואדעה מה אעשה לך וידנצלו בני
ישראל את עדים מהר חורב ומשה יקח את
האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן
המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל
מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר
מחוץ למחנה והיה כצאת משה אל
האהל יקומו כל העם ונצבו איש פתח
אהלו והביטו אחרי משה עד באו
האהלה והיה כבא משה האהלה
ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל
ודבר עם משה וראה כל העם את
עמוד הענן עמד פתח האהל וקם
כל העם והשתחוו איש פתח אהלו
ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים
כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל
המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא
ימיש מתוך האהל
ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר
אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני
את אשר תשלח עמי ואתה אמרת
ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני ועתה
אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא
את דרכך ואדעך למען אמצא חן
בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה ויאמר
פני יכלו והנחתי לך ויאמר אליו אם
אין פניך הלכים אל תעלנו מזה ובמה יודע
אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא
בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם
אשר על פני האדמה

ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה
אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני
ואדעך בשם ויאמר הראני נא את כבדך
ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך
וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את
אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם
ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא
יראני האדם וחי ויאמר יהוה הנה
מקום אתי ונצבת על הצור והיה בעבר
כבדי ושמתיך בנקרת הצור ושכתי כפי
עליך עד עברי והסרתי את כפי וראית את
אחרי ופני לא יראו
ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת
אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת
את הדברים אשר היו על הלחת
הראשנים אשר שברת והיה נכון לבקר
ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם
על ראש ההר ואיש לא יעלה עמך וגם
איש אל יראה בכל ההר גם הצאן והבקר
אל ירעו אל מול ההר ההוא ויפסל שני
לחת אבנים כראשנים וישכם משה
בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה
יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים
וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא
בשם יהוה ויעבר יהוה על פניו ויקרא
יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב
חסד ואמת נצר חסד לאלפים נשא עון
ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד
עון אבות על בנים ועל בני בנים על
שלשים ועל רבעים וימהר משה
ויקד ארצה וישתחו ויאמר אם
נא מצאתי חן בעיניך אדני יכך
נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף
הוא וסלחת לעונינו
וחטאתנו ונחלתנו
ויאמר הנה אנכי כרת
ברית נגד כל עמך אעשה
נפלאת אשר לא נברו
בכל הארץ ובכל הגוים וראה
כל העם אשר אתה בקרבו
את מעשה יהוה כי נורא
הוא אשר אני עשה עמך

שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש
מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי
והיבוסי השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ
אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך כי את
מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשרין
תכרתון כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא
שמו אל קנא הוא פן תכרת ברית ליושב הארץ
וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך
ואכלת מזבחו ולקחת מבנתיו לבניך וזנו בנתיו
אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי אלהיהן אלהי
מסכה לא תעשה לך את חג המצות תשמר שבעת
ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש
האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים כל פטר
רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה ופטר
חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל
בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם ששת ימים
תעבד וביום השביעי תשבת בחרישי ובקציר
תשבת וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים
וחג האסיף תקופת השנה שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל
כי אורישן גוים מפניך והרחבתי את גבלך ולא
יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני
יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה לא תשחט על
חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח
ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך
לא תבשל גדי בחלב אמו
ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה
כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת
ישראל ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים
לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על
הלחת את דברי הברית עשרת הדברים וירד
ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה
ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו
בדברו אתו וירא אהרן וכל בני ישראל את משה
והנה קרן עור פניו ויראו מגשת אליו ויקרא אלהם
משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר
משה אלהם ואחרי כן נגשו כל בני ישראל וצום
את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני ויכל משה
מדבר אתם ויתן על פניו מסוה ובבא משה לפני
יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא
ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה וראו בני
ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה
והשיב משה את המסוה על פניו עד באו לדבר
אתו ויקהל משה את כל עדת
בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה
יהוה לעשת אתם ששת ימים תעשה מלאכה
וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה
כל העשה בו מלאכה יומת לא תבערו אש בכל
משבתיכם ביום השבת
ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה
הדבר אשר צוה יהוה לאמר קחו מאתכם תרומה
ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב
וכסף ונחשת ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי
שטים ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים ואבני שהם ואבני מלאים לאפוד
ולחשן וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר
צוה יהוה את המשכן את אהלו ואת מכסהו את
קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת ארניו
את הארן ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסך
את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים
ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן
המאור ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן
המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח
המשכן את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר
לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו את
קלעי החצר את עמדיו ואת אדניה ואת מסך שער
החצר את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת
מיתריהם את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי
הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן ויצאו כל
עדת בני ישראל מלפני משה ויבאו כל איש אשר
נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את
תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו
ולבגדי הקדש ובאו האנשים על הנשים כל נדיב
לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל
איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה וכל איש אשר
נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים
וערת אילם מאדמים וערת תחשים הביאו כל מרים
תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל
אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה
הביאו וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה
את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת
השש וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה
טוו את העזים והנשאם הביאו את אבני השהם
ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן ואת הבשם ואת
השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים
כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל
המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו
בני ישראל נדבה ליהוה
ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם
בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה וימלא אתו
רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה
ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנחשת
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל
מלאכת מחשבת ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב
בן אחיסמך למטה דן מלא אתם חכמת לב לעשות
כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן
בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה
וחשבי מחשבת ועשה בצלאל ואהליאב וכל
איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה
לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקדש לכל
אשר צוה יהוה ויקרא משה אל בצלאל ואל
אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה
חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל
המלאכה לעשת אתה ויקחו מלפני משה את כל
התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת
הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה
בבקר בבקר ויבאו כל החכמים העשים את כל
מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה
עשים ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא
מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה
ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה
אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא
העם מהביא והמלאכה היתה דים לכל המלאכה
לעשות אתה והותר ויעשו כל
חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת
שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים
מעשה חשב עשה אתם ארך היריעה האחת
שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה
האחת מדה אחת לכל היריעת ויחבר את חמש
היריעת אחת אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל
אחת ויעש ללאת תכלת על שפת היריעה האחת
מקצה במחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה
במחברת השנית חמשים ללאת עשה ביריעה
האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר
במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת
ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אחת אל
אחת בקרסים ויהי המשכן אחד
ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה
יריעת עשה אתם ארך היריעה האחת שלשים
באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת
לעשתי עשרה יריעת ויחבר את חמש היריעת
לבד ואת שש היריעת לבד ויעש ללאת חמשים
על שפת היריעה הקיצנה במחברת וחמשים ללאת
עשה על שפת היריעה החברת השנית ויעש
קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להית אחד
ויעש מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה
ערת תחשים מלמעלה ויעש את
הקרשים למשכן עצי שטים עמדים עשר אמות
ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד
שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת
כן עשה לכל קרשי המשכן ויעש את הקרשים
למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה וארבעים
אדני כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים
תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת
הקרש האחד לשתי ידתיו ולצלע המשכן השנית
לפאת צפון עשה עשרים קרשים וארבעים
אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני
אדנים תחת הקרש האחד ולירכתי המשכן ימה
עשה ששה קרשים ושני קרשים עשה לכנף צעדת
המשכן בירכתים והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו
תמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן עשה
לשניהם לשני המקצעת והיו שמנה קרשים
ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני
אדנים תחת הקרש האחד ויעש בריחי עצי שטים
חמשה לקרשי צלע המשכן האחת וחמשה בריחם
לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם
לקרשי המשכן לירכתים ימה ויעש את הבריח
התיכן לברח בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה
ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב
בתים לבריחם ויצפ את הבריחם זהב ויעש את
הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר
מעשה חשב עשה אתה כרבים ויעש לה ארבעה
עמודי שטים ויצפם זהב ווהם זהב ויצק להם
ארבעה אדני כסף ויעש מסך לפתח האהל תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם ואת
עמודיו חמשה ואת ווהם וצפה ראשיהם וחשקיהם
זהב ואדניהם חמשה נחשה

ויעש בצלאל את הארן עצי שטים אמתים וחצי
ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו ויצפהו
זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב
ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי
טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו
השנית ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב ויבא
את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את
הארן ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה
ואמה וחצי רחבה ויעש שני כרבים זהב מקשה
עשה אתם משני קצות הכפרת כרוב אחד
מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת
עשה את הכרבים משני קצותיו ויהיו הכרבים
פרשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם על
הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו
פני הכרבים
ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה
רחבו ואמה וחצי קמתו ויצף אתו זהב טהור ויעש
לו זר זהב סביב ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש
זר זהב למסגרתו סביב ויצק לו ארבע טבעת זהב
ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע
רגליו לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים
לשאת את השלחן ויעש את הבדים עצי שטים
ויצף אתם זהב לשאת את השלחן ויעש את
הכלים אשר על השלחן את קערתיו ואת כפתיו
ואת מנקיתיו ואת הקשות אשר יסך בהן זהב
טהור
ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את
המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה
היו ששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה
מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני
שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח
ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח
כן לששת הקנים היצאים מן המנרה ובמנרה
ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה וכפתר
תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים
ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת
הקנים היצאים ממנה כפתריהם וקנתם ממנה היו
כלה מקשה אחת זהב טהור ויעש את נרתיה
שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור ככר זהב
טהור עשה אתה ואת כל כליה
ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו
ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו היו קרנתיו

ויצף אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת
קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב ושתי טבעת זהב
עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו על שני
עבריו לבתים לבדים לשאת אתו בהם ויעש את
הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב ויעש את שמן
המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור מעשה
רקח ויעש את מזבח העלה עצי
שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע
ושלש אמות קמתו ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו
ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת ויעש את כל כלי
המזבח את הסירת ואת היעים ואת המזרקת את
המזלגת ואת המחתת כל כליו עשה נחשת ויעש
למזבח מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו
מלמטה עד חציו ויצק ארבע טבעת בארבע
הקצות למכבר הנחשת בתים לבדים ויעש את
הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת ויבא את
הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו בהם
נבוב לוחת עשה אתו ויעש את
הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר
צבאו פתח אהל מועד ויעש את
החצר כפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משזר
מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים
נחשת וויי העמודים וחשקיהם כסף ולפאת צפון
מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים
נחשת וויי העמודים וחשקיהם כסף ולפאת ים
קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדניהם
עשרה וויי העמדים וחשוקיהם כסף ולפאת קדמה
מזרחה חמשים אמה קלעים חמש עשרה אמה אל
הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה ולכתף
השנית מזה ומזה כשער החצר קלעים חמש
עשרה אמה עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה כל
קלעי החצר סביב שש משזר והאדנים לעמודים
נחשת וויי העמודים וחשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם
כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר ומסך
שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר ועשרים אמה ארך וקומה
ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר ועמודיהם
ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי
ראשיהם וחשקיהם כסף וכל היתדת למשכן
ולחצר סביב נחשת אלה
פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי
משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן

ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל
אשר צוה יהוה את משה ואתו אהליאב בן אחיסמך
למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת וארגמן
ובתולעת השני ובשש כל
הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי
זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות
ושלשים שקל בשקל הקדש וכסף פקודי העדה
מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשים ושבעים
שקל בשקל הקדש בקע לגלגלת מחצית השקל
בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבן
עשרים שנה ומעלה לששת מאות אלף ושלשת
אלפים וחמש מאות וחמשים ויהי מאת ככר הכסף
לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת
אדנים למאת הככר ככר לאדן ואת האלף ושבע
המאות וחמשה ושבעים עשה ווים לעמודים וצפה
ראשיהם וחשק אתם ונחשת התנופה שבעים ככר
ואלפים וארבע מאות שקל ויעש בה את אדני
פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר
הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח ואת אדני
החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת
המשכן ואת כל יתדת החצר סביב ומן התכלת
והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת
בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן
כאשר צוה יהוה את משה
ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר וירקעו את פחי הזהב וקצץ
פתילים לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן
ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב
כתפת עשו לו חברת על שני קצותיו חבר
וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו
זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר
כאשר צוה יהוה את משה ויעשו
את אבני השהם מסבת משבצת זהב מפתחת
פתוחי חותם על שמות בני ישראל וישם אתם על
כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר
צוה יהוה את משה
ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר רבוע
היה כפול עשו את החשן זרת ארכו וזרת רחבו
כפול וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם
פטדה וברקת הטור האחד והטור השני נפך
ספיר ויהלם והטור השלישי לשם שבו ואחלמה

והשור הרביעי תרשיש שהם ויש פה מוסבת
משבצת זהב במלאתם והאבנים על שמות בני
ישראל הנה שתים עשרה על שמותם פתוחי
חתם איש על שמו לשנים עשר שבט ויעשו
על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב
טהור ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת
זהב ויתנו את שתי הטבעת על שני קצות החשן
ויתנו שתי העבתת הזהב על שתי הטבעת על
קצות החשן ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו
על שתי המשבצת ויתנם על כתפת האפד אל
מול פניו ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על שני
קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד
ביתה ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי
כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו
ממעל לחשב האפד ויקשרו את החשן מטבעתיו
אל טבעת האפד בפתיל תכלת להית על חשב
האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה
יהוה את משה
ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת
ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב
לא יקרע ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת
וארגמן ותולעת שני משזר ויעשו פעמני זהב
טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי
המעיל סביב בתוך הרמנים פעמן ורמן פעמן
ורמן על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה
יהוה את משה
ויעשו
את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו ואת
המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת
מכנסי הבד שש משזר ואת האבנט שש משזר
ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר
צוה יהוה את משה
ויעשו את
ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב
פתוחי חותם קדש ליהוה ויתנו עליו פתיל תכלת
לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את
משה
ותכל כל עבדת
משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר
צוה יהוה את משה כן עשו
ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל
כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו ואת
מכסה עורת האילם המאדמים ואת מכסה עורת
התחשים ואת פרכת המסך את ארון העדת
ואת בדיו ואת הכפרת את השלחן את כל כליו

ואת לחם הפנים את המנרה הטהרה את נרתיה
נרת המערכה ואת כל כליה ואת שמן המאור
ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת
הסמים ואת מסך פתח האהל את מזבח הנחשת
ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל
כליו את הכיר ואת כנו את קלעי החצר את
עמדיה ואת אדניה ואת המסך לשער החצר את
מיתריו ויתדתיה ואת כל כלי עבדת המשכן
לאהל מועד את בגדי השרד לשרת בקדש את
בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן
ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני
ישראל את כל העבדה וירא משה את כל
המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן
עשו ויברך אתם משה
וידבר יהוה אל משה לאמר ביום החדש הראשון
באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד ושמת
שם את ארון העדות וסכת על הארן את הפרכת
והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את
המנרה והעלית את נרתיה ונתתה את מזבח הזהב
לקטרת לפני ארון העדת ושמת את מסך הפתח
למשכן ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן
אהל מועד ונתת את הכיר בין אהל מועד ובין
המזבח ונתת שם מים ושמת את החצר סביב ונתת
את מסך שער החצר ולקחת את שמן המשחה
ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו
ואת כל כליו והיה קדש ומשחת את מזבח העלה
ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש
קדשים ומשחת את הכיר ואת כנו וקדשת אתו
והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד
ורחצת אתם במים והלבשת את אהרן את בגדי
הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי ואת בניו
תקריב והלבשת אתם כתנת ומשחת אתם כאשר
משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להיות כהנם
משחתם לכהנת עולם לדרתם ויעש משה ככל
אשר צוה יהוה אתו כן עשה
ויהי
בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש
הוקם המשכן ויקם משה את המשכן וידן את
אדניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את
עמודיו ויפרש את האהל על המשכן וישם את
מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה
את משה
ויקח וידן
את העדת אל הארן וישם את הבדים על הארן

ויתן את הכפרת על הארן מלמעלה ויבא
את הארן אל המשכן וישם את פרכת המסך
ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את
משה
וידן את השלחן
באהל מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת
ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה
יהוה את משה
וישם את
המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן
נגבה ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את
משה
וישם את מזבח הזהב באהל
מועד לפני הפרכת ויקטר עליו קטרת סמים
כאשר צוה יהוה את משה
וישם
את מסך הפתח למשכן ואת מזבח העלה
שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו
את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את
משה
וישם
את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח
וידן שמה מים לרחצה ורחצו מהמנו
משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת
רגליהם בבאם אל אהל מועד
ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה
יהוה את משה
ויקם
את החצר סביב למשכן ולמזבח וידן
את מסך שער החצר
ויכל משה את
המלאכה
ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא
את המשכן ולא יכל משה לבוא אל
אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד
יהוה מלא את המשכן
ובהעלות הענן
מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם
ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו
כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה
לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר דבר
אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה
מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם אם
עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל
מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה וסמך ידו על ראש העלה